

РЕШЕНИЕ

№ 4712

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3536** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. С. И., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния си представител – адв. Я. С., срещу решение № 839 от 20.02.2023 г. по НАХД № 15123/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 116-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К № 6256513/29.08.2022 г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), с който е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от Закон за движение по пътищата (ЗДвП).

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Касаторът сочи, че в приложената по делото административнонаказателна преписка не се съдържат доказателства, от които да е видно, че служителят изготвил протокола за използване на Автоматизирано техническо средство или система е бил част от служителите определени за работа с

мобилна система за видеоконтрол и че същият е преминал съответното обучение. Изтъква се, че от попълненото в графата „общо ограничение на скоростта“ и графата “Пътен знак за ограничение“ не ставало ясно в пътния участък било ли е валидно общо ограничение на скоростта или е било въведено такова с пътен знак, каквото възражение е направил пред въззивния съд и което не е обсъдено. Също така твърди, че в протокола не е попълнена посоката на движение на контролираните МПС, с оглед направеното в него зачертаване „в двете посоки“. С оглед номера на изображението посочен в приложената по делото снимка, касаторът счита, че електронният фиш не е заснет по време на проверката. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на районния съд и по същество на спора да бъде отменен ЕФ.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, не се представлява в съдебно заседание. Подробни съображения за неоснователност на касационната жалба излага в писмени бележки от 09.06.2023 г. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, XVIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд, след обсъждане на събраните и приобщени по делото доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 10.08.2022 г., в 21:44 часа в [населено място], Околовръстен път срещу № 28 на [улица]към [улица], В. С. И. управлявал личния си автомобил със скорост от 114 км/ч. при ограничение на скоростта 80 км/ч., въведено с пътен знак В-26. Нарушението е установено с техническо средство АТСС CORDON M2, представляващо мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, като е отчетено превишение от 34 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и оценени доказателства по делото съдът е приел, че В. С. И. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС.

Така постановеното решение е правилно.

Правилно въззивният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, като участник в движението, тъй като не се е съобразил с въведеното ограничение на скоростта от 80 км/ч.

По аргумент от чл. 21, ал. 1 ЗДвП, в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва

да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал. 2 ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила от 114 км/ч е установена в пътен участък, където максимално допустимата скорост е 80 км/ч., въведено с пътен знак В-26.

Безспорно по делото се установява, че в конкретния пътен участък ограничението на скоростта е 80 км./ч. въведеното с пътен знак В-26 по чл. 21, ал. 2 ЗДвП. Противно на твърденията на касатора по делото са представени доказателства от Агенция „Пътна инфраструктура“ и от Столична община, от които се установява, че за организацията на движението на Околоръстен път № 28 с посока на движение от [улица]към [улица] скоростта на движение е ограничена до 80 км./ч., сигнализирана с пътен знак „В- 26“.

Нарушението е установено с годно техническо средство, като приложените снимки, съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства. Мобилната система за видеоконтрол е заснело и записало датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство по смисъла на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган.

Видно от приложения по делото ежедневна форма на отчет –осъществилите наряда на 10.08.2022 г. В. А. и Ц. Р. са преминали инструктаж, проведен от С. К., поради което направеното в тази връзка възражение в касационната жалба настоящият съдебен състав намира за неоснователно. Възраженията в касационната жалба във връзка със съдържанието на описаното в Протокола по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение също са неоснователни, доколкото в протокола ясно е записано, че на мястото има поставен знак В -26, позволяващ движение със скорост до 80 км./ч.

Въззивният съд е подложил на задълбочен анализ цялата доказателствена съвкупност, като в обжалваното решение са изложени подробни мотиви по отношение на мястото на нарушението, посока на движение, както и извършеното заснемане на процесното МПС.

Въззивният състав обосновава е приел, че по делото е доказано вмененото на наказаното лице нарушение, за което законосъобразно е наложена санкцията по чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, което изцяло се споделя и от настоящия състав. В този смисъл неоснователни са оплакванията на касатора в касационната жалбата за нарушено право на защита.

В рамките на дължимата се по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН служебна проверка, намира същото за валидно, допустимо и в съответствие с материалния

закон.

По изложените съображения касационната жалба следва да се отхвърли като неоснователна, а оспореното с нея решение бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд - София град, XVIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 839 от 20.02.2023 г. по НАХД № 15123/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 116-ти състав.

ОСЪЖДА В. С. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет)лева разноси.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.